

Fimea kehittää, arvioi ja informoi

SELKOTIIVISTELMÄ JULKAISUSARJA 2/2013

Tyypin 1 diabeteksen hoito

Glargin- ja detemirinsuliinin sekä NPH-insuliinin vertailu

Tyypin I diabetes on parantumaton sairaus, joka puhkeaa yleensä lapsuuden tai nuoruuden aikana. Sairaus johtuu siitä, että insuliinia tuottavat solut haimassa tuhoutuvat.

Tyypin I diabetes aiheuttaa insuliinin puutteen. Potilas tarvitsee aina insuliinihoitoa. Hoito on elinikäinen.

Insuliinihoito sisältää lyhytvaikutteista ateriainsuliinia ja pitkävaikutteista perusinsuliinia. Pitkävaikutteisia perusinsuliineja ovat glargininsuliini, detemirinsuliini ja NPH-insuliini.

Glargininsuliinin lääkenimi on Lantus. Detemirinsuliinin lääkenimi on Levemir. NPH-insuliineilla on useita eri lääkenimiä. Näitä ovat esimerkiksi Humulin NPH, Insuman Basal ja Protaphane.

Tässä tekstissä verrataan glargininsuliinia, detemirinsuliinia ja NPH-insuliinia.

Miten glargininsuliini, detemirinsuliini ja NPH-insuliini vaikuttavat?

Kaikki insuliinit alentavat veren sokeripitoisuutta. Liian korkea sokeripitoisuus veressä voi aiheuttaa happomyrkytyksen, joka on hengenvaarallinen tila.

Useiden vuosien kuluessa korkea veren sokeripitoisuus lisää muiden sairauksien riskiä. Tällaisia sairauksia ovat esimerkiksi sydänsairaudet ja erilaiset elinvauriot, kuten munuaisvaurio.

Miten glargininsuliini, detemirinsuliini ja NPH-insuliini eroavat toisistaan?

Glargininsuliini, detemirinsuliini ja NPH-insuliini vaikuttavat samalla tavalla.

Glargininsuliinilla ja detemirinsuliinilla vaikutus on yleensä tasaisempi ja pitkäkestoisempi kuin NPH-insuliinilla.

Glargininsuliinia ja detemirinsuliinia ei tarvitse sekoittaa ennen pistämistä. NPH-insuliini pitää sekoittaa huolellisesti ennen pistämistä.

Glargininsuliinia pistetään yleensä 1 kerran päivässä. Detemirinsuliinia pistetään 1 tai 2 kertaa päivässä. NPH-insuliinia pistetään yleensä 2 tai 3 kertaa päivässä.

Hoito on erilaista eri potilailla. Annokset ja päivittäisten pistokertojen määrä sovitaan yhdessä lääkärin kanssa.

Mitä hyötyä glargininsuliinista ja detemirinsuliinista on NPH-insuliiniin verrattuna?

Erot eri insuliinien välillä ovat pieniä.

Aikuisilla tyypin 1 diabeetikoilla glargininsuliini ja detemirinsuliini voivat alentaa pitkäaikaista veren sokeripitoisuutta hieman paremmin kuin NPH-insuliini.

Kaikki insuliinit voivat aiheuttaa hypoglykemioita. Hypoglykemia tarkoittaa liian alhaista veren sokeripitoisuutta.

Merkkejä hypoglykemiasta ovat esimerkiksi vapina, käsien värinä, hermostuneisuus, hikoilu, sydämentykytys, nälän tunne ja heikotus.

Kun käyttää glargininsuliinia tai detemirinsuliinia, yöllä voi tulla hieman vähemmän hypoglykemioita kuin silloin, jos käyttää NPH-insuliinia. Myös vakavia hypoglykemioita saattaa esiintyä hieman vähemmän.

Mitä haittoja glargininsuliinin, detemirinsuliinin ja NPH-insuliinin käytöstä on?

Yleisin haittavaikutus kaikilla insuliineilla on hypoglykemia. Hypoglykemioiden esiintyminen riippuu käytetystä annoksesta.

Pistoskohdan reaktiot ovat myös yleisiä haittavaikutuksia. Pistoskohdan reaktiolla tarkoitetaan esimerkiksi turvotusta.

Kaikilla insuliineilla on myös muita haittoja. Haitat on lueteltu pakkausselosteessa.

Kuinka paljon glargininsuliini, detemirinsuliini ja NPH-insuliini maksavat?

Glargininsuliini ja detemirinsuliini ovat huomattavasti kalliimpia kuin NPH-insuliini. Erityisesti glargininsuliini ja detemirinsuliini ovat yhteiskunnalle kalliita.

Tyypin I diabeetikoille Kela korvaa glargininsuliinin, detemirinsuliinin ja NPH-insuliinin kokonaan. Potilas maksaa kuitenkin itse 3 euroa aina, kun ostaa apteekista insuliinia.

Tiedot lääkkeiden hinnoista ja korvauksista ovat vuodelta 2014.

Lisätietoja

Tässä arvioinnissa on verrattu glargininsuliinia, detemirinsuliinia ja NPH-insuliinia yleisesti. Tieto hyödyistä ja haitoista perustuu potilailla tehtyihin tutkimuksiin. Tyypin I diabetes on elinikäinen sairaus, mutta tutkimustietoa on vain lyhyeltä ajalta.

Hoitojen mahdollisista eroista pitkäaikaisessa käytössä ei tiedetä riittävästi.

Insuliinihoidon valintaan ja annosteluun vaikuttavat monet yksilölliset asiat. Keskustele asiasta oman lääkärisi kanssa. Lisätietoja lääkkeistä saat apteekista ja pakkausselosteesta.

Tekstin laatija: Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus Fimea